

Arvid
1629

Pa. 169

Aen
de he

W

uy

Geest
In soo een
Niet roen
Maer uwe
Maer H
Uyt don
Indien gh
En kroon

Danck-segginge

Aen den Alderhoogsten, over
de heerlijcke, wonderbare, schielijcke over-
winninghe ende verlossinghe

der STADT

W E S E L

uyt het Spaensche Iock.

Soor S. 23.

Heer! naer dien u handt, gewapent met
den donder,
Een hand-vol van ons volck, voor Wefels
stercken wal,
Gaf handen, macht en moedt: So datmen,
tot een wonder, (wapen-stal:
Sach in een uur ver-heert des Spaignaerts

Geeft goede Godt, dat wy (in dese Nederlanden)
In soo een volle vreught, die ghy ons hebt bereyt,
Niet roemen onsen arm, niet kuffen onse handen,
Maer uwe stercke handt, die d' onse heeft geleyt.

Maer Heer! hoe sullen wy ditmael u macht verkonden,
Uyt dond'ren u ghericht in dese wonder-daet,
Indien ghy selfs u lof niet leght in onse monden,
En kroont u eygen werck in d' uwe vroegh en laet?

Des

DANCK-SEGGINGE.

Des dwingelants geweld quam met geweld door-breken
Den Nederlantfchen Thuyt : Besloegh den Iffel-kant,
Alwaer men fack het bloedt van onse helden leken,
Eylaes ! En daetlijck stont de Veluw' licht in brant.

Elck vluchte goedt en bloedt, en d' onbefette Steden,
Door ongewoonen fchrick, verbleeckten van begin:
Den Hemel wert van ons belegert met gebeden,
En uwe ftercke handt hiel onsen vyandt in:

Wiens macht quam als een vloet ter fluyfen uyt gelaten:
En Heer, hadt ghy ons niet behoet in dit tempeeft,
Wy waren over-ftulpt van grouw'lijcke Crabaten,
Verheert, en tot een proy des heyr van 't Roomfche Beeft.

De Betuw was fijn wit, daer dacht hy in te fpringen,
En met fijn fchrick'lijck heyr, tot onfer Staten fmaet,
Den Prince dadelijck van Babels Bos te dwingen,
Mits hem die Papen-Stadt voor al ter harten gaet.

Crabaet dacht Hollands gout met hoeden uyt te meten:
Te verwen al het landt met uwer Heyl'gen bloet:
Te fchenden vrou en maeght : de kinderkens becreten,
Tot fuygelingen toe, te matfen voor den voet.

Maer ghy, Heer, op den Throon van u gericht geftegen,
Aenfiende 's vyands trots, en Sions droeve noot,
Ghy floegt hem felfs met fchrick en blindheyd aller wegen,
Ia fonda tot in fijn heyr den hunger en den doot.

* Onse
Ruytery.

Daer lach hy als gebloekt : En die ons quam te plagen,
Wert felfs van * ons Gerit geplaeght by dach en nacht:
Sijn fchier ontelbaer volck verdween dat wy 't aen fagen,
En uwen Engel die hiel fteets voor ons de wacht.

Doch, Heer, eer uwe hulp vertroofted' onse fmerten,
Wert Amersfoort ten roof des Arents (nu ont-momt :)
En juyft fo Sion nu is doodtlijck droef van herten,
't Gefchut van Wefels wal *Naffons* triumphe bromt.

ORAN

DANCK-SEGGINGE.

Orangien voor den Bos, des avonds noch vol forgen,
(Bekommert met den Staet, de Veluw', en het Sticht,
Bedroeft om Amersfoort,) wort vrolijck aen den morgen,
Als met de Son in 't heyr een vreugden-Sonne licht.

O Heer! mijn hert ontluyct van volle blyfchap heden,
Nu onfes vyands hert van spijt en droefheyd sluyt:
Dewyl hy met sijn macht comt dreygen onse Steden,
Verliest so schoonen stadt met noch veel schoonder buyt.

Iae als ick overdenck dat seldsaem oorlogs-wonder,
Door soo een hoopken volcx, op soo een Stadt volbracht,
Dan sie ick dat u handt met d' onse was: Bysonder
Dat sonder uwen arm is ydel alle macht.

De * Helden die ons volck aen-voerden op de wallen,
Verbraken Babels moed en wapenen als glas:
En voor het yver-vyer der onser in 't aen-vallen,
Verdween der Reufen kracht, die lichter smolt als Was.

De Boelen Babylons, die meynende te gronden
Rooms eer in Syons schandt, ghy selfs met on-eer slaet:
Dien Graef wiens eer en roem korts vloog door alle mondē,
Siet sijn gheluck gekeert, sijn eer verkeert in smaet.

Dien hoogmoed, wien de hoop' so op-geswollen maecte,
Die berstede te lest van hoovaerdy en trotz:
Den hooch verheven † Bergh die totten hemel raeckte,
Stiet eynd'lijck sijnen kop op Syons heyl'ge Rotz.

Den † Arent sonder recht, quam u gericht vervolgen
In uwe Tortel-duyf: Maer ghy rechtveerdigh Godt!
Hebt hem rechtveerdelijck (in uwen toorn verbolgen)
Gevangen in sijn net, 't huys Oostenrijck tot spot.

Dien woeder dreygdē ons door moort en brand te stoorē,
En zijnde in ons landt gevallen metter vlucht,
Wort hem sijn eygen nest (spijt sijnen * gouden Tooren)
Geplondert en verstoort, daer al sijn heyr om sucht.

* Heer van
Dyeden.
Wolf.
Ritmeester
Quaet, en
Helfteyn.

† Graef Hen-
drick vanden
Bergh.

† Keyfers
volck.

* Castilien.

DANCK-SEGGINGE.

Soo moetmen, Heer! met u de muren over-springen:
Soo moetmen, Heer! met u der Reusen trotz verlaen:
Soo moetmen, Heer! in u, verheught Triumphe singen:
Soo moetmen, Heer! met u op Babel vallen aen.

U zy dan lof en danck: uw' macht moet zijn gepresen:
Uw' waerheydt en uw' trouw de wereltd door verbreyt!
Godt Vader, Soon, en Geest, drie-eenich heyligh wesen,
U zy van dese daet de eer in Eeuwigheyt.

Eer moet de gulde Son in haren loop verwerren,
Eer moet den Oceaen uyt-droogen totten grondt,
Eer moet des Hemels tent zijn sonder Maen of Sterren,
Eer W E S E L die genaed' vergeet met u verbondt.

Wilt onse herten maer tot danckbaerheydt bereyden,
En geeft ons nieuwe stof in u te zijn verblijdt:
O doet den vyandt voort van onsen bodem scheyden,
Op dat wy weder sien dien ouden gouden tijdt.

Beslytlijck, goede Godt, maeck Syons vreugt volcomen,
In Vranckrijck, Nederlandt, Bohemen en de Palts:
Verlost uw' Kerck, en schuyft haer ongeluck op Romen,
Wiens hart en bloedig jock veel vromen breeckt den hals.

Lof Heer, die voor ons hebt soo heerlijck overwonnen:
Die onsen bandt maeckt vast, maer 's vyandts zeelen los:
En mits ghy Heer ons heyl soo heerlijck hebt begonnen,
Vol-voert het tot den eynd', en kroont het met den Bos.

A M E N.

S O N N E T

Aen fyne

Vorstelijcke Ghenade, den

Doorluchtighen Prince van

O R A N G I E N;

Als sijn Excel: te Velde trock.

*En-minnigh moedigh Vorst! Ontfacklijck Nassous
bloedt! (waerder Broeder*

O H E N D R I C K! waerde Soon eens Helds, en

*Eens Mars, wiens leven was de dood van onsen woeder,
Ghelijck u leven ons nu sijn verlies versoet.*

*Den waren Oorloghs-Godt (die ons door u behoet,
En wes Vaders huys, als 't huys van uwe Moeder,
Verkoos tot Sions dack) groot Vorst! zy u behoeder,
En make waer den wensch dien Sion u nu doet:*

*Die is: dat schrick, allarm, en wee (als Oorlogs-pesten)
Snel vliegen voor u Heyr, tot in des Vyands Vesten:
Hert, kloeckheyd en beleyd versellen steeds u volck.*

*De Laurwer-Eere volgh u Zege-rijcke schreden,
En kranf' u Heldigh hoofd in al de Spaensche Steden,
Die wyen Donder dreygh, uyt Hollands Leger-wolck.*

E Y N D E.

Toe - gift:
OFTE
TROOST - SONNET,

Aen het verheerde Koninghrijck *Bohemen*,
en de Onder-druckte *Paltz* :

Op de Victorie van *W E S E L*.

So *Romen, Oostenryck, en Spangien u vertreden,*
En u berooven nu, van Scepter, Eer en Kroon,
Bohemen en ghy Paltz, die voormaels stont so schoon,
In Koninghlycken glantz van boven tot beneden:

Soo uwre Hoven nu, u Sloten en u Steden
Voor al de Wereldt als een schou-spel staen ten thoon,
Daer alle wreetheyt huyst: Soo uwes Konings Troon
Nu wort beseten van den Koning aller wreeden:

Soo ghy onnoosel door den Oorlog zyt vernielt,
En siet uw' Kinderen in uwen schoot ont-zielt:
Haelt op u hert, neemt moet, en staect u bittere tranen:

De droeve Nacht vertreckt van uwen Horizon,
Vermits wyt Wesel rijst uw' Vrede-rycke Zon,
Die Romen, Oostenrycken Spangien sal doen * tanen.

* Eclipseren.

Arenszen

1629.

8.

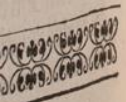
19.

E.
ver-springen:
tz verlaen:
mphe singen:
aen.
zijn gepresen:
or verbreyt!
eyligh wesen,

warren,
grondt,
n of Sterren,
erbondt.
ydt bereyden,
dt:
n fcheyden,
ijdt.

reugt volcomen,
de Palts:
ck op Romen,
oreeckt den hals.
ck overwonnen:
dts zeelen los:
hebt begonnen,
et met den Bos.

S O

Vorstelijck

Doorluc

O R A

Als sijn

En-minnigh
bloedt!

O H E N D E

Eens Mars, wiens

Ghelijck u leven ons

Den waren Oor

En uwes Vaders bu

Verkoos tot Sions

En make waer den

Die is: dat schrie

Snel-vliegen voor u

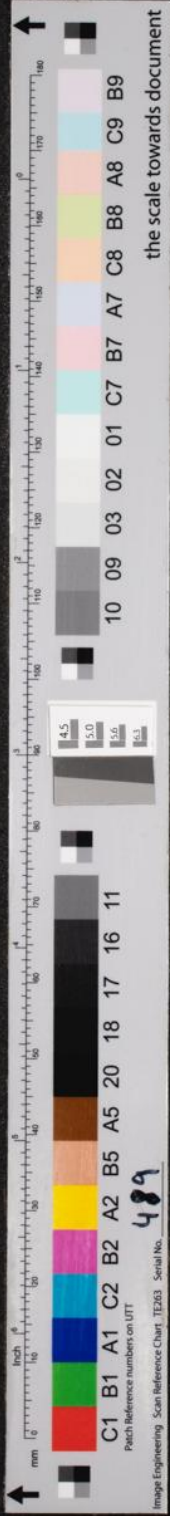
Hert, kloeckheyd en

De Lauwer-Ee

En kranf' u Heldig

Die wyen Donder

E

15
28
211

2)

Hat

598

MBL 000598

